

Til lovforslag nr. L 16. Betænkning afgivet af socialudvalget den 11. marts 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Ændringer af reglerne om hjælpeforanstaltninger uden samtykke)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse spørgsmål er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Dansk Psykologforening,
Foreningen af Socialchefer i Danmark,
Københavns magistrat, 3. afdeling,
Lunn, Leif, advokat, Odense,
Rothe, Henrik, konst. landsdommer,
Sammenslutningen af sociale udvalg og
Wegener, Morten, for en gruppe jurister.

To af disse henvendelser og ministerens kommentarer hertil er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag under nr. 4.

Et *tredje mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder ikke, at det foreliggende lovforslag løser den grundlæggende konflikt mellem på den ene side kravet om retssikkerhed i forbindelse med

tvangsforanstaltninger og på den anden side hensynet til et barns tarv.

Mindretallet er af den opfattelse, at en del af behovet for tvangsforanstaltninger kunne fjernes ved gennemførelse af en generel politik, der tilgodeser børn og deres opvækst. Det er ikke sket, og bl.a. derfor kan der opstå så grundlæggende problemer, at fjernelse af et barn mod forældrenes vilje bliver nødvendig. Samtidig er det et spørgsmål, om de senere års nedgang i antallet af tvangsfjernelser er et udtryk for, at behovet derfor er blevet mindre. Mindretallet har tværtimod det indtryk, at i mange tilfælde, hvor der rent faktisk burde ske en tvangsfjernelse, viger myndighederne tilbage af frygt for den pressehets, de kan komme ud for. Dette problem forsøges heller ikke løst i dette lovforslag. Det har undret mindretallet, at socialministeren ikke finder det nødvendigt med en undersøgelse af årsagerne til tvangsfjernelse af børn. Det er mindretallets opfattelse, at en sådan undersøgelse kunne afdække forhold, som ville gøre det muligt at tage initiativer til at forebygge tvangsfjernelser.

Alt i alt mener mindretallet, at lovforslaget medfører en nødvendig stærkere retssikkerhed, men er samtidig af den opfattelse, at der må ske en grundig vurdering af lovforslagets virkninger efter en vis periode – specielt med hensyn til advokatens rolle.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag under nr. 1. Ændringsforslaget har til hensigt at understrege i selve lovteksten, at det sociale udvalg stadig har forpligtelsen til at arbejde med den samlede famili-